

MARX

I.

Tenyérből, csillagokból jósolt
s kártyából a kontár emberiség,
mikor a való: szörnyűség,
a jövő: kincset érő szó volt.

Csodákban hitt, vakon remélt,
ki könnyekkel kötött futó port,
álmában lázadt, hogyba ébren bódolt,
s leverték, ha fegyverre kélt.

Ő multat, jelent úgy ismert meg,
mint harcos fegyvere fogását,
s mint kertész, ki a magban már lát

gyümölcsös lombot, fákkal teli kertet —
ha álmodott sem volt az ábránd,
mi is mintha álmában járnánk.

2.

Jó apa, nagyszerű barát,
szerető férj, melegszívű ember,
szikrázó elme, ki művészetekkel
is színig telve szórta sugarát,

tudós, kiben évezrek tenger
tudása zúgott — harcos, ki irányt
adott a cseppnek és folyamnyi árt,
hogy ne magában sisteregjen:

azért volt nagy, mert hatalmas az osztály,
amelyből ő és szellemben testvére
kimagaslott, elsőnek győzve érte

tollal-tettel — csak egy fájt, hiányzott már:
a világforradalomért kezébe
fegyvert szeretett volna fogni végre!

3.

Németországot szétvágó határ
árkai mintha keresztül őt szelnék,
mert sorsod ő érzi, német nép,
nem a kalandor és nem a lakáj.

Mégsem tépheti senkisémet szét,
ő mindkét oldalt talpraáll,
az egyikén szellős otthont talál,
a másikon még börtönt, romok telkét.

*De ez is, az is szülőötbona,
mert mindkettő népe hazája,
s mert mindenütt munkája várja...*

*behegged majd a rozsdás kés nyoma,
s kétoldalt ott, hol vonul a határ ma,
nő élő testből e gy búzatábla.*

EÖRSI ISTVÁN

TŰZPRÓBA

*Majd ha leszel a feleségem,
akkor is így nézem igézve
járásodat? — tünődve kérdem —
ilyen lesz ruhád rezzenése,
s a láthatatlan kis vonalkák,
mik csiklandozzák szájad sarkát?*

*Nagy szavak, örök esküvések
pironkodnak kibukni számon,
minek fogadkozás, ígéret,
hisz már a tűzpróbát kívánom:
az idő mohó lángjai
között veled megállni.*

EÖRSI ISTVÁN

TANÍTÁS ELŐTT

*Egy-két nap múlva tanítok... oly boldog
lennék, de egy kicsikét félek...
érettségizőknek kell magyaráznom
és attól tartok, még nem vagyok érett.*

*Rámszegeződnek majd makacs. kíváncsi,
a titkok nyitját kutató szemek,
hogy ne térüljenek, ne lobbanjanak ki
únottan, ezért én felelek!*

*S a tanár felel mindig, nem diákja,
a kalkulust a jövő osztja ki;
az igazság: kréta, a lélek: tábla,
mit szép betűkkel meg kell tölteni.*

EÖRSI ISTVÁN